

REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
Articolii nefrancați nu se pri-
mește. — Manuscrisurile nu se
retrimit.

INSERATE
se primesc la Administrațiune în
Brașov și la următoarele
REDACTII DE ANUNȚURI:
la Viena: la N. Dukas Nachf.,
Dr. Augenthaler & Emeric Les-
ner, Heinrich Schalek, A. Op-
penh. Nachf. Anton Oppelk.
la Budapesta: la A. V. Gold-
berger, Ekstein Bernat, Iuliu
Kopold (VII Erzsébet-körút).
PREȚUL INSERȚIUNILOR:
pe seriă garmond pe o coloană
10 bani pentru o publicare. —
Publicări mai dese după tari-
fi și învoială. — **RECLAME** pe
pagina 5-a o seriă 20 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

(Număr de Duminecă 12).

„GAZETA“ iese în dăcare și.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe șase luni
12 cor., pe trei luni 6 cor.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 franci.
Se prenumără la toate ofi-
ciile postale din țară și din
afară și la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Brașov:
Administrațiunea, Piața nr. 30.
Târgul Inului Nr. 30, etajul
I.: Pe un an 20 cor., pe șase
luni 10 cor., pe trei luni 5 cor.
Cu dusul în casă: Pe un an
24 cor., pe șase luni 12 cor., pe tre-
luni 6 cor. — Un exemplar
10 bani. — **ATĂT** abonamentele
cât și inserțiunile sunt a se
plăti înainte.

Nr. 68.—Anul LXV.

Brașov, Duminecă 24 Martie (6 Aprilie).

1902.

Din cauza sfintei sărbători de Luni, Buna-
noare, ziarul nu va apăre până Marți seara.

NOU ABONAMENT LA „GAZETA TRANSILVANIEI“.

Cu 1 Aprilie st. v. 1902

se deschide nou abonament, la care invităm
pe toți amicii și sprijinitorii fôiei noastre.

Prețul abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria: Pe un an 24
coroane, pe șase luni 12 coroane, pe trei luni
6 coroane, pe o lună 2 coroane.

Pentru România și străinătate: Pe un
an 40 franci, pe șase luni 20 franci, pe trei
luni 10 franci, pe o lună fr. 3.50.

Abonamente numai la numărul poporal
de Duminecă:

Pentru Austro-Ungaria: Pe un an 4
coroane, pe șase luni 2 coroane

Pentru România: Pe un an 8 franci,
pe șase luni 4 franci.

Abonarea se poate face mai ușor
prin mandate postale.

ADMINISTRAȚIUNEA.

Turburări în Orient.

„Dacă va trece primăvara această
fără ca în Turcia europenă să is-
bucnescă grave turburări, atunci cu
toată vom pute dice, că mare mi-
nime s'a întâmplat. Căci, deși până
acuma de-odată cu ivirea primă-
verei începeau și svonirile despre
răscôle în Macedonia și'n Albania,
totuși starea lucrurilor în Balcani
n'a fost nici-odată atât de posomo-
rită pe cât e acum“...

Așa scrie „Pester „Loyd“, care
de se știe, că este inspirată dela
ministerul nostru de externe.

Nu e tocmai așa de mult de
când contele Goluchowski și-a ară-

tat marea sa îngrijire în delegațiunî
față cu cele ce se petrec în Penin-
sula balcanică. El a dis atunci un
cuvânt greu, a dis, că înțelegerea
dintre monarchia noastră și Rusia, ca
să se susțină în Balcani pacea și
stările de față, nu va fi de-ajuns
pentru a asigura acolo ordinea, și
că se pot întâmpla lucruri neprevă-
dute și neașteptate.

Astăzi guvernele din Viena și
Petersburg declară din nou, că vor
să susțină înțelegerea dela 1897. Cu
tote acestea diplomațiia din numitele
capitale și cea din Constantinopol
se teme să nu izbucnescă într'o bună
diminătă flacăra războiului civil în-
tre creștinii și mohamedanii provin-
ciilor turcesci europene.

Mai ales în Macedonia și în Al-
bania e mare primejdia, ceea-ce con-
stată corespondențele tuturor țiare-
lor europene. Seim cu câtă îndră-
snelă agitază Saraffof cu emisarii săi,
carî și-au organizat deja bandele,
menite a juca un rol în viitoarea
campaniă revoluționară, ér încât
pentru Albania se asigură, că prin-
tre Albanesii mirdiți din vilaetul
Scutari domnesce o fierbere cum de
mult n'a mai fost.

La acesta se mai adaug scirile
despre o ciocnire serioasă între nisce
bande sêrbesci și Arnăuți în sand-
jacul dela Novibazar în apropierea
graniței muntene-grene. Slavii orto-
doxși ațitați în contra Arnăuților
mohamedani au trecut peste graniță
pe teritorul acestora cu arme și mu-
nițiuni. Arnăuții mohamedani au nă-
vălit asupra lor și a urmat un crunt
măcel, în urma căruia răscôla s'a lă-
țit ca fulgerul în localitățile vecine.
Intreg teritorul între Ipek, Mitrovița,
Prizrend și Pristina e în ajun de a-se
revoluționa.

Guvernul turcesc a dat deja po-
runcă de-a espeda grabnic cu calea
ferată trupe la punctele amenințate
de răscôla pentru a pune stavilă nă-
vălirei bandelor din Serbia.

Același lucru îl face guvernul

Sultanului și față cu cele-lalte pro-
vincii amenințate de răscôla. Și are
causă de a-se grăbi cu trimiterea de
trupe, căci tocmai astăzi ne sosesc
o scite alarmantă dela Sofia, care
spune, că patru-spre-dece bande bine
inarmate au năvălit din Bulgaria în
Macedonia. Guvernul bulgar la pro-
vocarea cabinetelor din Viena și
Petersburg a promis ce-i drept, că
va procede energic în contra agita-
țiunilor și ilegalităților Macedonenilor.
Dér ce folos, că n'are destulă pu-
tere și póte nici destulă voință de
a pune stavilă mișcării.

Mult se mai scrie și raportază
despre situațiunea în Macedonia.
Aci se zugrăvesc lucrurile cu colo-
rile cele mai îngrijitoare, aci se în-
fățișează într'o lumină mai puțin pri-
mejdiosă.

Corespondența oficiósă din Viena
dice, că temerile cele mari vin de-
acolo, că fracțiunea radicală a co-
mitetului macedonean, condusă de
Boris Saraffof, s'a pus în actiune și
că, după cum se crede, banii de
răscumpărare pentru Americana Miss
Stone au intrat în mâinile comitetu-
lui, și l'au făcut printr'asta mai ca-
pabil pentru agitațiunea ce și-a pro-
pus'o. Mai e de părere amintita co-
respondență că, după-ce guvernul
turcesc a luat tóte măsurile de pre-
cauțiune în Macedonia, nu e nici o
causă de a-se teme așa de mult,
mai ales că la rëndul lor Austro-
Ungaria și Rusia supraveghează și
ele evenimentele în Macedonia, în
sensul învoielei dela 1897.

Ar fi de dorit să se întempe
așa cum sperază fôia oficiósă din
Viena. Ce să-i tacî însă, decât Sara-
ffof cu bandele sale și decât bandele
sêrbesci și Albanesii mirdiți nu mai
întrebă ce vrea Viena și Peters-
burgul, ci vor năvăli orbiș mai de-
parte, fie ce va fi?

Aici e pericolul ce l'a presim-
țit și prevădut ministrul de externe
austro ungar.

Revista politică.

Săptămâna acesta s'au ținut în
Viena *consfătuiri comune* între membrii
guvernului austriac și ai celui un-
guresc. În consfătuirile acestea s'a
discutat asupra budgetului comun,
asupra proiectelor, ce se vor pre-
senta delegațiunilor și asupra ces-
tiunilor privitoare la pactul economic
austro-ungar. În ce privește budge-
tul comun, se știe numai atâta, că
rezultatul tractărilor din cele 3 zile
este, că între miniștri comuni și mi-
niștri de finanțe ai celor două state
dualiste s'a stabilit în principiu, ca
în preliminarul budgetului comun pe
1903 să se ia și cheltuelile necesare
pentru procurarea de tunuri noue de
munte.

Cheltuelile cu tunurile de câmp
se vor lua numai în budgetul co-
mun pe 1904 séu 1905. Scirea
acesta o dă „N. Fr. Presse“. Foile
guvernamentale unguresci spun însă,
că miniștri de finanțe, austriac și un-
gar, s'au opus pretensiunii ministrului
de război și că prin urmare dele-
gațiunile din anul acesta, carî se vor
convoca pe ziua de 6 Maiu st. n.,
nu se vor ocupa cu afacerea noiei
montări a artileriei.

Decât acesta mult mai impor-
tantă e *afacerea pactului*. Deja la in-
ceputul conferențelor se răspândise
vestea, că cei doi miniștri președinți,
ungar și austriac, nu sunt înțeleși
asupra cestiunilor principiare privi-
toare la tariful vamal autonom. Di-
ferențele dintre ei n'au putut fi apla-
nate; oficiósii speră însă, că la vii-
torea consfătuire dintre Koerber și
Szell în Budapesta, ei se vor înțelege
și se va face posibilă dezbaterea pac-
tului deja în decursul sesiunei de
vară în cele două parlamente. Cu
tote speranțele ce-și dau oficiósii,
cercurile politice atât din Viena, cât
și din Budapesta nu se prea încred
în rezultatul consfătuirilor.

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“.

Când m'am întors....

Când m'am întors la noi în sat
Mi s'a părut că sunt strein,
Că i scris să nu-și găsească cuib
În lume bietul peregrin.

Și mama când m'a 'mbrățișat
La pieptul ei, ce cald era...
— „Ești tiner încă, drag copil,
De ce ai îmbetrănit așa?“...

Era pria luna lui April
Și primăvară peste tot...
Mă 'ncece să aflu un cuvânt
Să dic ceva, și nu mai pot...

În tot trăesce ceva sfânt...
Dér nu mai înțeleg nimic;
Din ramă mă privește blând
Portretul meu, când eram mic

Și par'că 'mî spune lăcrămând
Ș-dând mirat în fața mea:
— „Copil draguț cu ochi de foc
De ce-ai îmbetrănit așa?“...

Afară 's cântece și joc
Și lunca totă-i numai flori
De câte ori de dorul lor
N'am stat visând..., de câte-orî!

Și simt ceva mângăitor
Când tóte în jurul meu se string,
Dér nu 'nțeleg, și-mî vine greu
Și...nu mai știu... și 'ncep să plâng

Și 'n fundul sufletului meu
Mă tot întrebă cine-va:
„Copil draguț și răsfătat
De ce ai îmbetrănit așa?“...

Z. Bârsan.

Legenda omului cu creerul de aur.¹⁾

De Alphonse Daudet.

Dómnii care-mî cere povești vesele.

Cetind scrisórea vóstră, dómnă, mă în-
cercă un fel de remuşcare, mă vėd nevoit
a da istoriórelor mele o colóre puțin cam
tristă, cu tóte că vė promisesem să vė tri-
mit astăzi ceva vesel, ceva nespuse de vesel.

¹⁾ Din volumul: „Lettres de mon moulin.“

De ce sunt trist?... Sunt la o depăr-
tare vedită de invălmășala parisiiană, pe-o
colină scaldată de sóre, în țera tamburi-
nelor și a vinului de tãmăiosă. Imprejurul
meu nu e decât sóre și musică; dimineta
paserile de apă carî fac: „cureli, cureli!“
până la amiazi, țințarii..., apoi păstorii,
carî cântă din flueraș și frumoșele fetițe
bune, carî hohotesc printre vii. Și totuși
locul acesta nu-mi pare de loc potrivit
pentru a pute fi vesel; așî vré cu tot
dinadinsul să trimit dómnelor poeme de-o
colóre trandafirie și coșuri pline de povești
dragălase.

Și totuși!... Sunt încă prea aproape
de Paris.

În tóte zilele mă lovesce cu fărimi-
turî din durerile sale. Chiar acum când
scriu aceste rânduri, sunt osândit s'aud ves-
tea despre mórtea sêrmanului Carol Bar-
bara; și tótă móra mea par'că s'a îmbră-
cat în doliu. Adio paseri și țințari! În su-
fletul meu nu mai e nimic vesel. Éta pen-
tru-ce, dómnă, în loc de-o poveste răsfătată,
după cum vė promisesem, nu vėți auzi
astăzi decât o legendă melancolică.

*

A fost odată un om, care avea un

creer de aur; da dómnă, un întreg creer
de aur. Când se născu, doctorii crezură că
n'are să trăiască, atât îi era capul de greu
și craniul de desvoltat. El trăi cu tóte
acestea și crescú la binefăcătoarea lumină a
sórelui, ca o plantă frumoasă de oliv; nu-
mai capul séu cel mare îi atërna în tot-
deuna greu și țî-era mai mare mila să-l
veđi cum se lovesce, mergend, de tóte mo-
bilele. Odată coboria o scară înaltă și se
lovi cu fruntea de-o tréptă de marmoră,
de-i sună capul ca un metal. Se credea
că-i mort; dér ridicat fiind, nu se găsi de
cât o lovitură ușoră și două séu trei pică-
turi de aur închegate în pérul séu bălai.
Atunci aflară părinții lui, că copilul avea
un creer de aur.

Ei păstrară secretul; chiar nici băia-
tului nu-i spusera nimic. Din când în când
întreba micuțul, de ce nu-l lasă și pe el
să se jóce pe dinaintea porței cu băeții de
pe uliță?

„Au să te fure, frumoșă mea comoră!“
îi răspundea mă-sa.

Și mititelului îi era frică să nu fie
furat. El se juca tot-deuna singur, fără să
dică nimic și se tîra greoiú dintr'o odaie
într'alta.

O scire inveselitore ni-se semnalăză din Bucovina. Miercuri în 2 Aprilie s'a săvirșit alegerea suplimentară din curia proprietarilor mari pentru dieta Bucovinei. A fost reales d-l Dr. Iancu cav. de Volcinski, care și-a fost depus mandatul, decis fiind a-se retrage cu totul din viața publică decât s'ar continua cu susținerea situației critice în rândurile politice românești bucovinene. Numitul deputat însă a revenit asupra demisiunii din momentul când a triumfat ideea împăcării și comunei lucrări între cele două tabere române, ér a ésta s'a întâmplat în adunarea plenară a proprietarilor mari români, unde nu s'a găsit nici unul, care să se pună în contra curentului general de împăcare.

În decursul adunării plenare a marilor proprietari români, care s'a ținut în preția alegerii, s'a exprimat — spune „Deșteptarea“ din Cernăuți — în general cererea, ca conferențele pentru stabilirea normelor de comună procedere în chestiuni politice între taberile române, să se finalizeze cât de curând. Șeful partidului popular național român d-l Dr. Iancu cav. de Floridor a declarat *reîntrarea sa în clubul dietal român și densusul a propus de candidat pe Dr. I. cav. de Volcinski*. Acesta s'a declarat gata de a primi candidatura și a doua zi a fost ales cu unanimitate

Alegerea acésta e de o însemnătate politică deosebită pentru frații noștri bucovineni, căci ea însemnă, că marii proprietari români din Bucovina stau strins pe baza hotărârii adunării alegătorilor români din Martie 1892, când principiul național a fost proclamat de principiu fundamental pentru politica poporului român bucovinean.

Din parte-ne ne asociem la bucuria, ce o resimt ađi tóte păturile române din Bucovina, că ideea împăcării și împreunei lucrări între cele două tabere române a triumfat.

*

De-odată cu ivirea primăverii circulă éráși sciri alarmante despre *turburările din Balcani*. Cete de Bulgari macedoneni, bande înarmate și stăpânite de dorul resculării, au inundat — se dice — teritoriul turcesc, propagând activ o răscolă în massă a poporațiunii. Vestile ce sosesc din Macedonia și Albania spun, că număróse cete de revoluționari cutrieră provinciile, ucigând și jăfuind. În număróse localități s'au întâmplat ciocniri pe strade, s'au ucis ómenii și numărul celor răniți e mare. Trupele turcesci abia pot răsbi cu revoluționarii. Turcia a fost făcută atentă de cătră Rusia și Austro-Ungaria să fie pe pază și să ia din

bună vreme măsurile cele mai es-treme pentru a sugruma orí-ce mișcare. În urma acésta se vorbește cu seriozitate despre mobilisări de trupe turcesci la graniță și despre dislocări de trupe în provinciile amenințate cu revoluțiunea.

Din Viena se telegraféază, că și la granița macedonenă s'au produs scene sângeróse, aici însă între Sêrbi și Albanesi. O cétă de Sêrbi au trecut granița la Kolasin, ducând cu ei arme și munițiuni. Curând și bine s'au încăerat cu Albanesii. În urma acésta în vilaetul Cosovo amenință izbucnirea răscoléi și sunt temeri, că răscolă va lua proporții mari. Lucrul pare fôrte serios, căci Austro-Ungaria și Rusia au făcut atent pe guvernul sêrbesc să-și păzescă granița, ér Turciei i-s'a dat șfatul, să înabușescă mișcarea cu putere armată. Turcia a trimis trupe la locul pericolului.

*

În numărul trecut de Duminecă am vorbit despre reînnoirea *triplei alianțe*, care în timpul din urmă se cam sguđuise, mai ales din pricina, că Italia începuse a se apropia de Franța și a-se îndepărta de Germania și Austria. Întelnuirea diplomaților la Veneția, pare că a îndreptat lucrurile. Așa scrie cel puțin diarul oficios „Post“ din Berlin, că reînnoirea triplei alianțe ar fi asigurată.

*

De trei ani aprópe duréază *résboiul din Africa de Sud* și Dumneđu știe, când se va sfirși. Îți vine în minte din istoria veacurilor trecute, că Maria Teresia a purtat un răsboi de 7 ani cu Prusia, care s'a încheiat pe la 1763, apoi s'a purtat alt răsboi mare, numit răsboiul de 30 de ani, început pe la 1618, în care s'au bătut catolicii cu protestanții. Dór nu va finé și răsboiul din Africa de Sud cât a ținut răsboiul Mariei Teresiei, orí chiar cât a ținut răsboiul religiosar din vécul al șapte spre-decelea? Cine póte să răspundă la întrebările acestea?

Étă ce se știe din ultimele sciri despre acest răsboi:

Se scrie din Bruxella (Belgia), că acolo s'a ținut un ștat, la care au luat parte toți conducătorii Burilor, afară de Krüger. Aici s'a hotărît, ca să țină morțiș la aceste două lucruri: 1) Independența și 2) Amnestia pentru africanderi.

Ministru președinte olandes Kruy- per, care actualmente petrece în Berlin, a avut o convorbire cu corespondentul berlines al diarului „Daily Express“ și a đis, că pentru Anglia este fôrte greu, să schimbe acuma starea lucrurilor. După pă-

rerea lui Kruyper nu este cu puțință o apropiere din partea englesă, cât timp este la putere guvernul actual. *Chamberlain* nu se póte da în dêrét. Un alt guvern ar avé o situație mult mai ușóră, fiind-că nu i-ar fi legate mâinile. Cât timp va sta lordul Milner în Africa, nu se póte face nimica. Răsboiul nu a înaintat nici cu un pas mai înainte și orí câte trupe ar duce Englesii contra Burilor, nu este cu puțință să-i bată.

Kitchener telegraféază din Pretoria că colonelul Lawloy cu un detașament de dragoni a atacat o tabără a Burilor. Dușmanul însă a primit ajutóre și a primit lupta cu Englesii. Dragonii după o înversunată învâlmășală au *trebuț să se retragă*. Au fost răniți 4 ofițeri englesi. Au fost prinși 6 Buri. Cu altă cuvinte Englesii au căpétat o nouă bătăie. Așa trebuie talmăcite vorbele vicelului Kitchener.

† Episcopul Iosif Goldiș.

Din Arad primim următoarea tristă scire:

Arad, 5 Aprilie. Ađi diminéța Episcopul Goldiș a încetat din viață.

*

Deși s'a știut, că episcopul a suferit în timpul din urmă de-o bôlă gravă, totuși scirea întristătoare despre mórtea sa, vine neașteptată.

Lăsăm să urmeze aici câte-va date din viața defunctului episcop:

Iosif Goldiș s'a născut în 17 Februarie 1836 în Socodor (comit. Aradului) din părinți țărani. Clasele primare le-a absolvat în comuna sa natală și în Bichș, gimnasiul inferior l'a frecventat în Sarvaș, gimnasiul superior și maturitatea le-a făcut în Arad, unde a absolvat și teologia. A frecventat apoi academia de drepturi în Dobrițin și a ascultat la Pesta filologia clasică. E de notat, că în timpul studiilor sale din Arad, Goldiș a trăit în împrejurări materiale fôrte sêrace. El însă a trebuit să se susțină dând lecții și fiind „curator“ al clasei.

În 1865 comitele suprem George Popa de fericită aducere aminte, l'a numit vice-notar la comitat, ér mai târziu fú ales de congregație prim-notar al comitatului Arad. La îndemnul metropolitului Șaguna, I. Goldiș părăsi la 1869 cariera civilă și se călugări la mănăstirea H.-Bodrog, luând numele de Iosif. Tot atunci fú numit profesor de teologie, apoi secretar episcopesc pe lângă episcopul Ivacicovici și asesor referent consistorial. În 1873 ministrul Trefort îl numi profesor

ordinar de limba latină și română la gimnasiul de stat din Arad.

În 1892 sinodul diecesan îl alese vicar al Oradiei. La 1896 fú ales deputat în dietă. În calitate de acésta el aparținî partidului guvernamental și îndeeșbi grupului tizaist. Când s'au pus la ordinea zilei în dietă legile politice bisericesti, a votat pentru aceste legi, punându-se astfel în opoziție cu atitudinea arhierilor și a corpurilor reprezentative ale bisericiei.

În 2/14 Maiu 1899 fú ales de episcop al Aradului în locul rēmas vacant prin alegerea de Metropolit a episcopului Mețianu.

La 1880 fú ales membru corespondent al Academiei Române, în urma unei polemice, ce a purtat-o cu succes contra lui Rethy, care susținea teoriile lui Rösler și Hunfalvy. A colaborat la almanahul „Muguri“ în 1859, apoi la „Speranța“ și „Lumina“, al căreia redactor a fost.

Congresul internațional al studenților.

Studenții tuturor națiunilor au întemeiat o societate, cu scop de a promova interesele culturale și umanitare. Acésta societate pórtă numele de „*Corda fratres*“ și la cele două congrese, ce s'au ținut până acuma: în Turin (Italia) și în Paris, studenții români au fost primiți cu multă dragoste și prin discursurile lor energice au atras atențiunea celorlalte națiuni asupra nēmului românesc.

S'a discutat anume la acele congrese și despre sórtea Românilor din Ungaria și Transilvania și reprezentanții Românilor cunoscând bine limba francesă, în care se ținau discuțiunile, au stors aplausele colegilor lor, pe când studenții unguri, cari s'au încercat a-i combate pe Români, vorbind cam greu franțuzesce și căutând a-și exprima și acolo ideile lor șoviniste, n'au găsit resunet nici în Turin, nici în Paris.

În tóamna viitoare congresul studenților se va ținé la Budapesta. Aflându-se, că studenții români din Transilvania și Ungaria s'ar presenta la acel congres uniți într-o secție cu frații lor din România, un deputat maghiar a interpelat pe ministru-președinte, decât are cunoscință despre acésta nouă „tradare de patrie“.

Ministru a răspuns fôrte aspru și a pus în vedere, că va elimina dela universitate pe acei studenți români, cari vor îndrăzni a-se presenta la congres — ca Români. Ei nu se pot presenta la congres, decât ca Unguri.

D-l Ioan Scurtu, președintele secțiunii române și vice-președinte al federațiunii „Corda Fratres“, a publicat ăilele acestea un răspuns fôrte bine motivat în ăiarele române „*Gazeta Transilvaniei*“ și „*Tribuna*“ în care arată, că statutele federațiunii așa glăsuiesc, ca fie-care membru să se înscrie la secțiunea „*naționalității sale*“, prin urmare Români nu că vor să

La opt-spre-dece ani numai, părinții îi descoperiră darul drăcesc, pe care i-l dăduse sórtea. Și cum ei îl crescuseră și îl hrăniseră până acum, ca răsplată îi cerură puțin din aurul său. Copilul nu se dădu înapoi; îndată chiar — cum, prin ce mijloc?... legenda nu ne spune — scóse din craniu o bucată de aur masiv, o bucată mare cât o nucă și o aruncă mândru pe póla mamei sale. Pe urmă orbit de bogăția ce o purta în cap, nebun de bucurie, îmbătut de puterea sa, părăsi casa părintescă și se aventă în lume să-și risipescă comóra. Trailul împérătesc pe care-l ducea, aruncând fără socotélă, te făcea să cređi că creerul lui nu mai are sfârșit. El se împuțina cu tóte astea și bietului om, pe măsură ce putea să observe, că ochii îi slăbesc, bucuria i-se părea tot mai deșartă. Odată, într'o diminéță, nenorocitul rēmas singur printre frinturile și sfărîmiturile unui chef, se inspăimintă de enorma gaură, ce și-o facuse în creer; era și timpul să bage de sémă.

De atunci începú o nouă existență. Omul cu creerul de aur începú să trăiescă singuratic, din munca brațelor sale, bănuitor și fricos ca un avar, fugând de ispite și silindu-se să uite acele fatale bogății, pe cari nu voia să le mai atingă....

Din nenorocire un prietin, îl urmă în trailul său singuratic și acesta îi c-noscú secretul.

Intr'o nópte sêrmanul om fú destepat din somn brusc de-o durere grea, ce-o simți la cap, o durere grozavă; se ridică tulburat și la mijirea razelor lunii vedú pe prietinel seu, care fugea ascundénd ceva sub manta.

Înc'o bucățică de creer, pe care i-o furase!...

Peste puțin timp, omul cu creerul de aur se înamora și asta puse vérf la tóte... El iubea din adêncul sufletului pe-o femeiușcă bălae, care-l iubea de asemenea, dér pe care o fermeca mai mult giuvaericalele, penele albe și ciucurii drăgălași, cari

ii plăcea să-i simtă bătându-i de-alungul cismulițelor.

În mâinile acestei ființe mititele — jumétat pasere, jumétate păpușe — era o plăcere când cădeau piesele de aur. Ea avea tóte capriciile lui și nu scia să-i dică nici-odată „nu“, însuși de ténă să n'o amărăscă, îi ascunse până la sfirșit trista taină a norocului său.

„Așa-déră noi suntem fôrte bogăți?...“ îi dicea ea.

Bietul om îi răspundea:

„Ah, da... fôrte bogăți!“

Și el îi suridea cu dragoste nevino-vatei paserele, care-i mânca capul, din când în când apucându-l frica îi revenia dorința de a fi avar, dér mititica venia spre el sâriud șglobie și-i dicea:

„Bărbățele, tu care ești așa de bogat, cumpără-mi ceva... dér ceva scump, ceva fôrte scump!“

Și el îi cumpără ceva, ceva scump, ceva neprețnit de scump.

În felul acesta trăiră vre-o doi ani, când într'o diminéță mititica muri fără ca

să știe pentru ce..., așa ca o paserică. Comóra ajunsese la fund. Cu ce-i mai rămăsese din ea, avé să-i facă rēposatei o frumósă înmormentare. Clopote, trăsuri acoperite cu negru, cai indoliați, lacrimi de argint pe catifea... nimic nu i-se părú prea scump. La ce-i mai folosia acum aurul?... El dărui pe la biserică și prin alte părți, fără să se mai socotescă... și când mergea spre cimitir, nu mai rămăsese nimic din creerul său miraculos, decât câte-va bucățele pe péréții craniului.

Când apărú apoi pe stradă, avea un aer rētăcit, mâinile mórte și se clătina ca un om beat. Sêra la óra când se luminează bazarele, fú vedút în fața unui mare galarant de stofe și de alte gătelé, cari schimbau fețe-fețe în lumina orbitóre. Stătú aci mult timp, privind două cismulițe pe satin albastru: „Știu pe cineva, care o să se bucure de cismulițele astea!“ đise el suridénd, și ne mai amintindu-și că mititica era deja mórta, întră să le cumpere.

Din fundul prăvăliei negustóresa dădu

de acum în secție română, ci sunt de drept și de fapt membrii în acea secție. Căci dacă statutele federației s'ar după împărțirea politică a popoarelor, atunci multe națiuni n'ar pute fi reprezentate la congres, cum sunt de pildă Polonii, cari n'au țera lor, d'ar au naționalitate, așa sunt finlandezii etc.

Când scriem aceste rânduri, s'a întru-mit deja un congres preparatoriu al federației „Corda Fratres“ la Roma (2, 3, 4, 5 și 6 Aprilie), care va desbata tot materialul congresului dela toamnă.

La acest congres a luat cuvântul ministrul de instrucțiune publică Nasi, vorbind la adresa Românilor în mod elogios. Studenții români erau reprezentați la Roma prin delegații: Capeleanu, Orănescu, Ilescu, Demetrescu, Bonce, Dimitriu, Ghițescu, Vișoiu și Xenii din București.

După scirile, ce le avem până acum, au vorbit Orănescu, Capeleanu și Ilescu în aplausele generale ale congresului.

Studenții din București au adresat congresului următoarea telegramă:

Co legii!

„Deși departe de glorioasă cetate, frații voștri români se simt sufletește printre voi. Plini de speranțe, că nu veți permite nici-o dată să se desprețuească unde-va atribuțiile sacre ale gîntei latine, studenții români salută cu frățesc entuziasm deschiderea congresului latin din bătrâna Roma, și declară hotărît în acest solemn moment, că înțeleg să se solidarizeze în totul cu rezoluțiunile, ce le veți lua.

Trăescă ideea latină și toți cei-ce luptă pentru ea!

SCIRILE DILEI.

— 23 Martie —

Studenții români la Roma. Se depeșază din Roma cu data de 4 Aprilie: Eri s'era a avut loc o întrunire neoficială a membrilor congresului studentesc. Delegații români au fost obiectul unor entuziaste ovațiuni. D-l *Orănescu* a mulțumit într-o vorbire în limba română, d' *Capeleanu* într'un *discurs românesc*. D-l Ilescu a recitat în limba italiană poezia „*Ginta latină*“ de Vasile Alexandri. Italienii au urât Românilor să li-se împlinescă aspirațiunile și să progreseze cauza națională a Românilor. Studenții au vizitat „Forul“ și principalele antichități ale Romei. Măne dimineță, ministrul instrucțiunii publice, Nasi, va oferi congresiștilor un prânz la Tivoli. Duminecă va fi ultima ședință a congresului. Studenții români vor oferi studenților italieni un drapel în colorile române și italiene.

Domnul Vincențiu Babeș ne roagă să aducem la cunoștința tuturor acelora, cari în cele 8—9 luni din urmă i-au adresat epistole la diverse ocaziuni, parte gratulându-i, parte consultându-l, seu întrebând de starea sănătății d-sale ect. la cari epistole foarte numeroase nu i-a fost cu putință de a răspunde, că d-sa, în urma unei aprige răceli înainte cu 16 luni, și-a

contras o bătă de nervi, care îl pune în imposibilitatea de a lucra ceva, spiritual mai vîrtos. Din cauza acesta d-sa a trebuit să renunțe în anul acesta de a merge la ședințele „Academiei Române“ în București.

Dorim din suflet venerabilului nostru octogenar cât mai grabnică reînșănătoșare!

Biblioteca din Mândra. Anul trecut d-nii învățători Lazar și Ilarie Comșa, precum și frații Neculae și Ioan Socaciu, au pus bazele unei biblioteci populare la șola gr. or. din Mândra (Făgăraș). Această bibliotecă s'a putut deschide în Martie a. c. fiind îmbogățită în timpul din urmă prin o donațiune de cărți făcută din partea d-lui G. Taflan, elev al cursului administrativ din Clușiu și originar din numita comună. Din partea elevilor i-se adresază d-lui Taflan mulțumită, ér amicilor congresului român o rugare: să binvoescă a imita exemplul lui Taflan.

Coloman Szell despre Coloman Tisza. Ministrul-președinte ungar a avut o convorbire cu un jurnalist din Viena asupra repausatului bărbat de stat ungar, Tisza. Reza ar fi dîs despre Tisza, că a fost mare patriot, mare Maghiar, d'ér că n'a știut să se retragă dela putere, când era în splendoria sa. „Noi l'am stimat foarte mult — a dîs Szell — d'ér de iubit nu l'am putut iubi“. Se dîce, că Tisza a lăsat memorii în urma sa, cari se vor da publicității. În acele memorii, d'écă vor eși de sub tipar, trebuie să fie interesante lucruri și despre naționalități.

O crudă desamăgire. Nicolae Gligorescu, ferariu din Gaiu (Bănat), primi nu de mult scirea, că el și soru-sa ar fi moștenit după un unchiu al lor din România, cu numele Gherha, suma de 600.000 corone. Gligorescu a pus ciocanul la o parte și în loc să potcovescă cai, a început să făurască planuri pentru viitor. Dilele aceste însă, care îi fu mirarea, când fu chemat la solgăbiru, ca să i-se dea moștenirea. În loc de 600.000 corone însă, i-s'a dat 60 corone. Gligorescu întrebă, că ce-i asta? — Atăta e moștenirea, răspuse solgăbiru. — Nu se pôte! răspuse Gligorescu. — Ba se pôte, l'eta hârtia consulatului. Cu Gligorescu se învîrtia cancelaria și înaintea ochilor vedea tot stele verđi. Suspînând își luă moștenirea, din care lipsiau tocmai patru „nule“ și se duse éráși la lucrători, luând în mână ciocanul, ca și mai înainte.

Atentat contra unei mame. Un cas înflorător s'a întâmplat alaltăeri în Remetea (com. Timișului) Flăcăul de țigan în etate de 18 ani, cu numele Petru Ulsila, sub pretext, că are să spună ceva important mamei sale, Iulia Negru, a ademenit-o la drumul țării. Acolo scóse Ulsila un revolver și descărcă 2 glónțe asupra mamei sale. Védënd, că nenorocita victimă zace la pămînt, scăldată în sânge, o luă la fugă. O patrulă de geandarmi, care se afla din întâmplare în partea locului, se luă

pe urma tînerului țigan și-l prinse. Adus în fața procurorului, a mărturisit, că a vrut să-și omóre pe măsă, fiind-că nu l'a lăsat să se însóre cu o fată de țigan.

Sub scutul poliției. Într'o cafenea din Budapesta ședea mai alaltăeri inspectorul polițienesc Schmidt și își bea cafeaua. De-odată intră un domn și desbrăcându-și paltonul îl întinde pe de-asupra capului lui Schmidt și-l acată în cuiu. „Ascultă, d-le, aprópe nimeni nu este în cafenea, o sută de cuie îți stau la dispoziție, tocmai aici ți-ai găsit loc să-ți acăți paltonul?“ Domnul și-a cerut scuse și s'a pus la o altă masă. După cât-va timp vine să-și îmbrace éráși paltonul și éráși se întinde peste capul inspectorului. Asta era prea mult, Schmidt puse mîna pe sabie. „Scuzați, d-le, septemăna trecută mi-s'a furat un palton. Eu sunt un biet funcționar s'erac și n'ași vré să mi-l fure și pe acesta. De aceea l'am atérnat în cuiu peste mantaua d-tale, ca astfel să fie sub scutul poliției.“ Inspectorul a ris din inimă de gluma cam amară a funcționarului, și l'a iertat.

Patru copii de-odată a nascut în ziua de 30 Martie țeranca slovacă cu numele Aulpany în etate de 28 ani, din Turo-Tridovry (com. Trencin). — Unul din cei patru a fost nascut mort, al doilea a murit când îl duceau la botez, al treilea a murit alaltăeri, numai al patrulea a rămas în viață și e sănătos. Mama e de asemenea sănătósă.

O istorie hazlie. Într'un orașel din Posen, gardistul de nópte trebuia să sufle la fie-care ceas într'un fluer spre a da un semn despre vigilența sa. De un timp încóce gardistul „nu sufle“ de loc. „De ce nu sufli?“ îl întrebă primarul. „D-le primar, erî mi-a cădut cel din urmă dinte. Fără dinți, imposibil să sufle cine-va“. — Primarul a adus cestiunea în consiliu și s'a decis a-i procura gardistului o dentură completă artificială. După-ce gardistul fu înzestrat cu dentura, primarul aștepta obicinuitele fluerături... De geaba. A doua zi: „De ce n'ai fluerat astă-nópte, dór acum ai dinți?“ — „Am“, răspuse gardistul, „însé doctorul mi-a dîs, să-i pun nóptea — în apă!“

Englesii contra jidovilor. Acum de curénd a apărut o carte în Londra, care pórta titlul „*England under the Jews*“ (Anglia sub Jidovi). Autorul cărții este Iosef Banister (London 42. Grays Inn Road. W. C.) În această carte se descrie natura hrapareță a jidovilor și se cere întrodúcerea de legi severe, prin cari să se opréscă imigrarea lor. — Este semnificativ, că chiar și în Anglia, vestita țéră a toleranței, încă s'a ivit mișcarea antisemită.

Administrația silvică din Timiș va ține la 12 Aprilie a. c. (Sămbătă) licitație pentru darea în arendă a pescăritului din apele Timișului (Brașov). Pescăritul se va da înarendă pe timp de 10 ani. Licitația se va ține în numita zi în cancelaria adminis-

trației din Timișul de jos. Ofertele cu timbru de 1 cor. și 20 cor. garanție se primesc până la timpul licitației, ér condițiunile se pot vedé în ori-ce timp în cancelaria administrației.

Dela Asociațiunea

pentru sprijinirea învățăcelilor și sodalilor români meseriași, din Brașov.

(Estras din raportul general al comitetului Asociațiunei despre activitatea sa în decursul anului 1901).

În interesul cauzei, pentru care lucrăm, avem onóre a presenta onoratalui public un extras din raportul nostru general, prezentat adunării generale ținute la 3/16 Martie a. c.

Luând în considerare împrejurările culturale, sociale și naționale, între cari trăim, Asociațiunea și-a dat silința, ca să îndemne pe Români a-se aplica la meserii sub condițiunile cele mai favorabile. Mijlócele și căile, pe cari Asociațiunea a căutat să-și ajungă acest scop sunt diferite. Înainte de a-le expune, vrem să atragem atențiunea onoraților cetitori asupra împrejurărilor, că cel mai mare număr de învățăceli îl dá împrejurimea Brașovului și nici decum orașul Brașov, și că aprópe toți sunt din părinți s'eraci, împrejurări, care numai piedecî pun plasării băeților români pe la meserii și îngrijirii lor în decursul anilor de învățătură.

Cunoscénd Asociațiunea aceste neajunsuri, a căutat să le delătore după putință și să fie ocrotitóra neajutorăților băeți. Comitetul Asociațiunii și-a dat silința să afle, care ar fi branșele, la cari s'ar puté aplica băeții români, pentru-ca să pótă trăi mai cu înlesnire, și cari ar fi acei măestri, la cari ar puté fi plasați numiții băeți. Tóte aceste împrejurări sunt cu totul necunoscute ómenilor dela state, cari deși ar avé póte dorința să-și aplice băeții la meserii, totu-și neputéndu-se încrede în ori-cine, se înstreineză de plaul acesta.

E foarte estinsă corespondența, ce a purtat'o comitetul Asociațiunei cu părinții învățăcelilor, din care se vede, că părinții cu deplină încredere pun copiii lor sub scutul Asociațiunii, care se îngrijese de plasarea băiatului, de încheierea contractului cu măestrul respectiv și de purtarea ambilor acestora, și să aplaneze neînțelegerile ivite între măestru și învățăcel.

În chipul acesta i-a succes Comitetului Asociațiunei a plasa în anul 1901 învățăceli în număr de 66 la 15 branșe, ér numărul tuturor învățăcelilor, cari stau sub îngrijirea Asociațiunei, a fost în anul trecut de 311, dintre cari s'au eliberat în cursul anului trecut 112 calfe la 16 branșe, ér cea mai mare parte dintre aceștia s'au depártat din Brașov, stabilindu-se prin alte ținuturi din țéră și o mare parte în România.

Pentru-ca lipsa de mijlóce să nu deparțeze un număr prea mare de băeți dela îmbrățișarea meseriilor, Asociațiunea

un țipét. Ea se dădu înapoi de spaimă védënd înaintea ei un om, care se apropie de comptoar privindu-o dureros cu un aer de smintit. El ținea într'o mână cismulițele de satin albastru, ér cealaltă, cu unghiile pline de sânge din cauza rězăturii celui de pe urmă aur de pe pereții craniului, i-o întinse negustoresci.

Acésta e, dómna, legenda omului cu creerul de aur.

*

Cu tot aerul său de poveste fantastică, această poveste e adevérată dela început până la sfîrșit. E povestea bieților ómeni condamnați în lume să trăiescă din creerul lor și până la mórte să plătescă nimicurile vieții cu cu tot ce au ei mai scump, cu bucăți din sufletul lor... Acésta pentru ei e o durere de fie-ce clipă; și când nu mai pot suferi.... când nu mai pot.....

Veturio.

Scrisóre.

Óre unde-i călimaru,
De l'ar fi mâncat amaru!
Două zile l'am cătat
Nicăiri nu l'am aflat.
M'am pus la masă să scriu,
Sé scie mândra că-s viu;
Și sé scriu o cărticea
S'o trimet la mândra mea;
O carte cu cinci peceți
Sé nu uiți, că nu mé veđi.
Și mé rog mândră frumos,
De cumva eu drag ț'am fost,
Sé-mi faci o cămașă albă
Sé veđi mândră că-mi ești dragă.
Pe măneca de-a drépta
Scrie-ți mândră fața ta,
Și pe latul dinapoi
Scrie-ți ochii améndoi;
Ér pe latul dinainte
Sé scrii a mele cuvinte
Ce le-am dîs la despărțire:
„Rémás bun a mea iubire“.

Și pe guler pune florî
Sé-mi fie de s'erbătorî.
Sé-mi trimeți cămașa, dragă,
Cu poșta 'mpératului
În capu Bérladului,
În fața spitalului,
În ocolul școlilor,
În salonu Domnilor.
Și tu mândră mi-o trimete
Pe-o frunđă de măgheran
La liceul cel Codrean
Unde-oii locu: un an.
Și mi-o cóse cu cheiță
Sé n'o desfacă 'n Bistriță.
Și pe ea mai pune ruji
Se n'o desfacă la Cluj.
Cóse-o mândră cât de réu
Sé n'o desfacă 'n Brașeu,
Și pe ea pune pecete
Sé sciu că-i din Rodna-veche,
Și cóse-o cu tulipani
Trimite-o prin Burdujanî,
Ori ca sé n'avem vre-un val
Trimite-o pe la Predeal.

Că eu la vam' oiú plăti
Pentru ea, ce mi-or poffi,
Numai sé am dela tine
Cât oiú fi în țeri străine
Ceva semn, că mé iubesci
Și că la mine gándesci.

Mândră, când io voiú muri
Din gură că voiú grăi:
Aduceți-mi cămașa
Ce mi-a făcut'o mândra,
Cu dënă să putrezesc
Décă 'n lume nu tráesc,
Și sé putrezesc cu jele
Cu cămașa mândrei mele.
Ca sé vadă lumea tótă
Cum e dragostea 'nfocată,
Sé vadă tótă lumea
Ce plătesce dragostea,
Și sé vadă lume multă,
Că nici la mórte nu se uită.

Bérlad. Iosif Zimvelescu.

fi ajută și în direcțiunea acésta, și mai cu seamă prin distribuirea de stipendii, de care în anul de gestiune 1901 au beneficiat 31 de ucenici. Suma distribuită ca stipendii a fost de cor. 1074,55. Cu haine și încălțăminte s'au provădit 116 ucenici, distribuindu-se acestea în ziua de 24 Noemvrie 1901, când s'a celebrat și un parastas pentru fericitul binefăcător M. Stroescu, la care a participat întreg Comitetul. Pentru aceste ajutoare s'au spesat cor. 874. Suma totală, cu care s'au ajutat ucenicii în anul trecut a fost corone 2558, din care s'au plătit taxe școlare, s'a plătit pentru spălat, pentru cărți, pentru drum și altele. Comitetul și-a dat silința, ca la distribuirea acestor ajutoare să fie cât se poate de just și de precaut.

Asociațiunea s'a îngrijit mai departe și de progresarea intelectuală-morală atât a membrilor ei, cât și a celor ocrotiți de ea. Pentru acésta Comitetul a deschis în localul Asociațiunei un cabinet de lectură, a pus la cale ținerea unor conferințe acomodată intereselor și priceperii celor interesați, cari s'au anunțat tot-deuna la timp în „Gazeta Transilvaniei“. Afară de aceea, că o parte din învățacei frecențază școala orășenescă de industrie, ér altă parte școala de stat de meserii, pentru-ca la unii se se trezescă, ér la alții se se susțină și se se desvólte și mai departe sentimentele religioase morale, sociale și naționale, și pentru-ca se se familiarizeze unii cu alții, în fie-care Duminecă s'au întrunit ucenicii în localul Asociațiunii, unde li-s'au dat povețe și învățături practice, li-s'au împărțit cărți din biblioteca Asociațiunei și din când în când s'au controlat, decât în adevăr au cetit acele cărți și cât au înțeles din ele. Pe lângă acésta s'a îngrijit și de catechisarea elevilor.

Comitetul a găsit de cuviință a participa prin delegați trimiși din sinul Asociațiunii la esposiția profesională și industrială de casă din Sebeș, care împrejurare a contribuit la încurajarea acestor fel de încercări și la susținerea bunelor relațiunilor între societățile homogene. Cu acésta ocaziune s'a discutat și cestiunea unui eventual congres al meseriașilor, accentuându-se necesitatea unei corespondențe mai vii între diferitele reuniuni de meseriași.

Cu recunoștință amintim pentru anul trecut pe următorii binefăcători ai Asociațiunei: 1. Institutul de credit și economii „Albina“ din Sibiu, care a votat și pentru anul trecut suma de cor. 400 pe séma Asociațiunei noastre. 2. Redacțiunile și administrațiunile foilor: „Familia“, „Folia poporului“, „Transilvania“, „Monitorul Oficial“, „Voința Națională“ și „Albina“, cari au binevoit la apelul nostru a ne trimite gratuit câte un exemplar din foile numite pe séma cabinetului de lectură al Asociațiunei noastre; 3. Eforia școlilor centrale din loc a dat și în anul expirat câte 15 bilete de baie în fie-care Duminecă pentru ucenici.

Tuturor acestor binefăcători comitetul le-a adus la vreme mulțămintă în scris.

Pentru-ca onorații cetitori să-și facă o idee și de starea materială a Asociațiunei, dăm următorul extras din *Raportul Cassei pe 1901*:

I. Suma intratelor este la finea an. 1901 cor. 8538-39, a eșitelor cor. 5293-96, rămâne sald per cassa pe an. 1902 cor. 3244-43.

II. Fondul Asociațiunei neatacabil a fost cu finea an. 1900 cor. 10210, a crescut în cursul an. 1901 cor. 158 20, este la finea an. 1901 cor. 10368-20.

III. Fondul Stroescu neatacabil este cu finea an. 1901 în scrisuri fonc. nom. Lei noi 47-700.

IV. Fondul Stroescu diar este cu finea an. 1901 în scrisuri nom. Lei noi 19.300 și sald per cassa cor. 1500.55.

V. Credite acordate la mǎestri cu finea anului 1900 au fost cor. 6423.40; în decursul an. 1901 s'au încasat cor. 572-94, rămâne rest la debitori la finea an. 1901 cor. 5850-46.

VI. Fondul disponibil Asociațiunea

este cu finea an. 1901 în sald per cassa cor. 1554-34.

VII. Fondul disponibil Stroescu este cu finea anului 1901 în sald per cassa cor. 44-98.

VIII. Contul Diverse este cu finea an. 1901 în sald per cassa cor. 57-84.

IX. Fondul pentru spălatul ucenicilor este cu finea an. 1901 sald per cassa cor. 90-04.

Cu acest extras am avut intențiunea de a pune onoratal public în curent cu mersul general al Asociațiunei noastre, ca al uneia dintre acele reuniuni, cari trebuie în deosebi spriginite.

Convocare.

În legătură cu cerculariul Venerabilului Consistoriu arhidiececesan dto 3 Ianuarie 1902 Nr. 1 Școl. aduc la cunoștința tuturor învățătorilor (și învățătoarelor) definitivi, provisorii și suplinitorii din cercul Brașovului, compus din protopresbiteratele Brașov și Trei scaune:

Că conferența învățătorescă, convocată prin cerculariul amintit, să va țină *Joi în 18, Vineri în 19 și Sâmbătă în 20 Aprilie v. a. c.* în sala cea mare a gimnasiului român ortodox din loc după următorul program:

Joi în 18 Aprilie v. l. La 9 ore a. m. se va celebra în biserica Sfântului Nicolae din Schei: Chiemarea ducului sfânt și parastas întru pomenirea fericitilor în Domnul: Andrei, Emanuil, Miron și a învățătorilor reșoși din amintitele două protopresbiterate. 2. Deschiderea conferinței și constituirea ei. 3. Învățătorul (director) *Ioan Vătășan* din Brașov va țină *prima lecție practică din științele naturale* (învățământ intuitiv) cu elevii din anii I și II de școlă. 4. La 2 ore p. m. învățătorul *Zenovie Popovici* din Satulung (Biserica Sf. Arhanghelii) va țină un discurs teoretic despre *importanța și direcția practică, care ar trebui să se dea științelor naturale în școala primară.*

Vineri în 19 Aprilie v. l. La 8 ore a. m. învățătorul *Savu Luca* din Satulung (Biserica Sf. Arhanghelii) va țină *a doua lecție practică din științele naturale (botanică)* cu elevii din anul III de școlă. 2. La 10 ore a. m. învățătorul *Nicolae Rădoiu* din Doboli inferiori (Trei scaune) va țină *a treia lecție practică din științele naturale (Zoologie)* cu elevii din anul IV de școlă. 3. La 2 ore p. m. continuarea discuției din anii 1898, 1899 și 1900 asupra temei dată de ven. consistoriul: „Ce observări, eventual ce defecte s'au ivit în praxă cu privire la planul de învățământ cuprins în partea XIII §§ 95—99 ai normativului școlar votat de sinodul arhidiececesan în sesiunea anului 1882.“ Ar ordinea ăilei: Materialul din *aritmecică.*

Sâmbătă în 20 Aprilie v. l. La 8 ore a. m. învățătorul (director) *Domelie Dogariu* din Satulung (Biserica Sf. adormiri) va țină *a patra lecție practică din științele naturale (mineralogie)* cu elevii din anii V și VI de școlă. 2. La 10 ore a. m. continuarea discuției din anii 1898, 1899 și 1900 asupra temei dată de ven. consistoriu și amintită la pct. 3 anterior cu privire la normativul școlar în vigore. — La ordinea ăilei: Materialul dein *Științele naturale.*

Toți învățătorii amintiți au să prezinte înaintea comisariatului lucrările lor *în scris, fie ele practice, fie teoretice.*

Lecțiile practice se fie cu elevii din anul respectiv fiind de față și celelalte despărțăminte; după fie-care lucrare teoretică ori practică membrii își fac observările critice, apoi cu majoritate de voturi să enunțe concludul conferinței.

Brașov, 19 Martie 1902.

Dr. *Vasilie Saftu*,
comisar consist.

Plantarea de pomi din Mohu.

— 31 Martie n.

Între mijlocele, de cari „Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiu“ se folosese la desvóltarea interesului în economii noștri pentru îndeletnicirea cu cultura pomilor, se numără și *plantarea de altoi* în grădina fie-cărui membru al ei cu locuința în cutare localitate. Pentru anul de față acésta plantare s'a făcut în grădinile membrilor din comuna *Mohu*.

În acest scop, trimiși reuniunii noastre agricole, d-nii *Dem. Comșa*, presidentul, și *Victor Tordășianu*, secretarul reu-

niunii, s'au prezentat Duminecă, la 30 Martie n. c. în comuna noastră. Plantării i-a premers o demonstrațiune interesantă și instructivă din tóte punctele de privire, ținută prin d-l pres. Comșa, în sala cea mare a școlii, în fința de față a locuitorilor din comună și a cător-va óspeți din Bungard.

În esunerile sale, d-l Comșa ne arată greșelile, cari le facem altoind de regulă când pădurețul este prea bătrân și afară de aceea cum noi nu punem nici un fel de grije la alegerea pădureților. Pădureții, când se altoesc, se aibă vârsta de 2 ani cel mult. Încât pentru rădăcina pădurețului obiceiul nostru este a privi drept cel mai potrivit pădureț pe cel cu multe și gróse rădăcini, pe când economul bun rătăză scurt tóte rădăcinile mai gróse, din cari răsar o mulțime de rădăcini (mustăți) subțirele. Acestea tocmai fiind multe și fiind resfirate în pătura de sus a pământului, mai bogat în materii, absorb multe materii nutritive neapărate, pentru-ca pomul se se desvólte. Pădureții cu rădăcini lungi au neajunsul, că aceste rădăcini în loc de-a crește înlătură, se duc spre adâncime, unde pământul este lipsit de materiile amintite. O altă greșelă de căpetenie o facem când cu altoirea, de-ore-ce noi în loc să altoim lângă pământ, altoim la vârful său mijlocul trunchiului. Surcelul nobil, folosit de noi, nu e potrivit nici el pentru altoire, de-ore-ce în loc să folosim mlădițe tinere și scurte cu cel mult 3 ochi, întrebuițăm mlădițe bătrâne și lungi și acestea cu gândul, ca pomul altoit să crească repede și repede să producă și pome. Mai greșim și atunci, când tot cu gând de-a avé îndată pomul roditor, ținem tóte crengile crescute în primul și în al 2-lea an pe altoi. Economul bun nu lasă pe pomișorul său decât 5 crengi și pe acestea le scurtează de regulă de-asupra unui ochi, ce stă înafară, și din care apoi dau alte crengi tot înafară, ca astfel coróna pomului să nu fie lipsită de rațele sórelui, de căldura trebuincioasă etc.

Prelegerii și demonstrației din școlă i-a urmat plantarea pomilor în grădinile membrilor. În acest scop membrii reuniunii au săpat cu ăile înainte câte o grópă de peste 1 metru lărgime și peste o jumătate metru adâncime. Obiceiul de-a planta pomul la mare adâncime, adevă de-a pune în pământ și trunchiul pomului, care nu trăește în pământ, a fost viu combătut. D-l Comșa ne-a arătat cum la plantare avem neapărată trebuință, pe lângă grópă, de un par fórte gros și cât se poate de oblu și neted, pe care-l împântăm cât se poate de adânc, după aceea reaședăm pământul scos dela suprafața, apoi îl călcăm bine cu picioarele și când e grópa plină, aședăm în ea pomișorul de așa, ca gâtul rădăcinilor să se găsescă asemenea cu suprafața pământului, după aceea tot pământul, ce a fost scos din grópă, se adună în jurul pomișorului și se face în forma unei largi tipsi, în care se varsă o cofă de apă cu scop, ca apa ce se aruncă din înălțime și cu repeđiciune, să străbată și să ducă pământ prin tóte golurile, ce ar fi rămas printre rădăcini.

Parul înfipt nu are să trecă în lungime peste basa crengilor pomișorului. Dece ăile după altoire pomișorul se lăgă de par bineșor cu funie de cocos, care pe lângă că e trainică, mai are și avantajul, că nu ține apa și este fórte ieftină. Unelte, ce le folosim, sunt și ele stricăcioase, de-ore-ce curățit pomul cu un cuțit réu, acela primesce o mulțime de rănii, ce numai cu greu se vindecă. Rănile cauzate prin tăieturi trebuie unse cu cêră de altoi, ca să se vindecă repede și apa să nu răsbată la lemn etc. Prelegerea teoretică și practică abia s'a finit după órele 4 d. a.

Țin să mai amintesc, că reuni. noastre agricole îi revine meritul de-a fi alcătuit în Mohu o *însoțire de credit sistem Raiffeisen*, din ale cărei róde comuna politică s'a folosit cu un ajutor de 2000 fl. la edificarea pomposului edificiu al primăriei, școala confesională de altul de 400 fl. etc. etc., mai departe a unei tovărășii

agricole, prin care s'au introdus în comuna noastră nu mai puțin ca 3 mașini de sămănat și alte multe mașinării și unelte economice etc.

Pentru tóte ostenețele aduse de reprezentanții reuniunii în folosul comunei noastre, au mulțumit în cuvinte alese parochul nostru *Ioan Slăvescu*, asigurându-i de dragostea și cinstea poporului recunoscător.

Un economist.

Intîmpinare.

D-nii membrii ai reuniunii meseriașilor români din Bistrița: G. M. Ungurean, Vasilie Lungu, Ioan Morariu, Ioan Moldovan, Varga Vaslie, George (nedescifrabil) Pavel Beșuan, George Matei, Grigorie Pop și Ioan Avram ne trimit o lungă întîmpinare la corespondența din Bistrița publicată în nr. 50 dela 8 Martie al foiei noastre, în care s'a vorbit și despre reuniunea meseriașilor români din Bistrița.

Domnii sus numiți dic, că „e o afirmare reuțăcioasă, că inteligența română din Bistrița nu se interesează de reuniunea meseriașilor“, — căci inteligența a compus statutele și a alergat în tóte locurile, ca ele să fie recomandate spre aprobare. Inteligența a luat parte la tóte adunările și la tóte reprezentațiunile date de meseriași; cu puține excepțiuni, ea s'a inseris de membrii fondatori și membrii ajutoari. Deoa nu se procură foile câte ar dori anonimul corespondent, cauza e că timpul dela înființarea reuniunii e scurt etc.

Nu corespunde adevărului afirmarea că „președintele Reuniunii nu s'a învoit ca la prinderea postului mare să se țină petrecerea cu concert și joc“. O astfel de petrecere nici nu s'a hotărît a-se aranja; s'a hotărît numai ca „la prinderea postului mare are să se țină o petrecere exclusiv a meseriașilor, așa ăicând o petrecere de casă... căci numai cu puțin înainte s'au dat două reprezentațiuni teatrale, apoi cea mai mare parte a familiilor inteligente sunt în doliu, ér cealaltă parte voia să petrecă prinderea postului la casele lor“. Nu se puté, deci, conta la un succes material. E drept, că vice-președintele într'o altă ședință a comitetului și-a exprimat dorința de a face din acésta petrecere în cer restrins o petrecere publică, „însă comitetul, ținând cont de cele hotărîte și întărite, a rămas pelângă deciziunea adusă“. Nu-i adevărată nici afirmarea, că președintele ar fi oprit concertul; chiar d-sa a fost de părere ca concertul să se facă.

Intîmpinarea ia apoi în apărare inteligența română din Bistrița, ăicând următoarele:

„Óre nu inteligența română din Bistrița a conlucrat la înființarea institutului de credit și economii „Bistrițiana“ din care se ajutóra atăția și atăția Români din tóte clasele, parte prin împrumuturi, parte prin ajutoare, scoțându-se de sub jugul cămătarilor ovrei? Óre nu inteligența română din Bistrița a fost aceea, care în timpul dela 1885 încóce a pus basă unei vieți românesci în Bistrița? Óre nu inteligența a înființat reuniunea română de cântări din loc? Óre nu inteligența a susținut-o din tóte puterile atât în privința materială, cât și cu povețe bune? Óre nu inteligența a sprijinit-o în tóte unde numai a voit să dea semne de viață? Óre nu inteligența ne-a înființat reuniunea de înmormântare și óre nu inteligența a conlucrat și conlucă din tóte puterile pentru prosperarea ei, ceea-ce până acuma s'a arătat așa de îmbucurător? Óre nu inteligența a conlucrat la cumpărarea bisericeii pompóse rom. gr. cat.? Óre nu inteligența a conlucrat, de astăci avem și parochie gr. or. în Bistrița? Óre nu inteligența conlucă din tóte puterile pentru înființarea casinei române, și lucră ăiaua năptea la compunerea statutei? Óre nu inteligența română din Bistrița, ca reprezentantul despărțământului „Asociațiunei“, a conlucrat la înființarea bibliotecilor populare, din care fie-care țerau scoțind cărți, póte să-și înmulțescă cunoștințele sale pe tóte terenurile? Óre nu este

inteligenta română la locul ei în toate afacerile, fie private, fie publice, fie sociale, fie politice, unde e vorba de lucru românesc? Și acum pentru toate câte le-a făcut și le face, întrebăm: oare merită inteligenta română din Bistrița, ca să fie aruncată cu noroi din partea unor oameni când, unde, și pe? Așa credem, că acesta e prea mult, și că am comite un păcat, decât am lăsa aceste adevăruri nedescoperite.

Serate de ale meseriașilor.

La ședința literară a treia, ținută Joi, la 27 Martie n. c., în localitățile „Reuniunii sodalilor români din Sibiu”, au luat parte peste 100 persoane. Se remarcă această ocazie prin faptul, că Reuniunea a sărbătorit aniversarul al 40-lea al unuia dintre primii membri ai săi, a bătrânului maestru compactor Ioan Cristea, care alături de Moise Albu, primul maestru pantofar în Sibiu, și de Nicolae Simtion tipograf, fost vice-president al reuniunii și actual membru onorar al ei, unicii maeștri români formau garda mult regretatului întemeietor al reuniunii, a venerabilului Nicolae Cristea, la alcătuirea reuniunii.

Serbarea și-a făcut începutul cu executarea prin corul reuniunii de sub conducerea zelosului dirigent C. Popa, a compoziției „Etă dîna triumfală”, după care președintele reuniunii d-l Victor Tordășianu, a rostit o cuvântare ocazională, dîcînd cam următoarele:

Astăzi, când suntem întruniți la a treia ședință literară, dat ne este de a ne întreprinde puțin cu viața unui om modest, dîr harnic, cu viața unuia dintre bravii reprezentanți ai stegarilor și antemergătorilor clasei noastre de mijloc. Vorba e de noi de toți constituitul bătrîn Ioan Cristea maestru compactor, care lungi 40 ani, cu hărnicia proprie Românilui, și-a purtat meseria în acest oraș, în care meseriașul român abia numai de puțin timp încôce își poate face casă și masă.

Familia iubitelui nostru coleg, sunt câte-va zile, în cerc restrîns a îmbrăcat haine de sărbătoare și a serbat fără șgomot și fără alaiu, înțeleg fără felicitări, fără banchet, fără daruri, fără serenădi, precum se obișnuiesc la alții mai fericiți muritori, aniversarul al 40-lea de când capul acestei cinstite familii și-a deschis atelierul său de compactorie în Sibiu.

Cum însă de numele acestui venerat bătrîn, pe care îl putem cu drept cuvînt numi tată al meseriașilor noștri, este strîns legată și viața noastră ca reuniune, de oare pe dînsul îl aflăm alături de întemeietorul reuniunii, de mult regretatul Nicolae Cristea, fost prim president și president onorar al nostru, ale cărui oseminte, cu câte-va septemăni în urmă, în plină jală a noastră le-am astrucat la cele vecinice, ba numele iubitelui nostru ne revocă în memorie pe prototipul muncii neobosite, pe primul patron al nostru, de pie memorie marele arhiepiscop Andrei baron de Șaguna, care în înalta sa înțelepciune și cu nemărginita lui dragoste de neam, fondând tipografia arhiepiscopescă la 1850 cu scop de a eda cărți bisericești, școlare și științifice cu un preț cât se poate mai moderat, s'a îngrijit tot-o dată ca legarea acestor cărți să se facă tot prin un conațional al său — dîcem, din aceste motive cuvîne-se, ca reuniunea noastră, precum ia parte la neajunsurile membrilor, tot asemenea datore este a îmbrăca haină de sărbătoare, când vorba e, ca unul dintre cei buni ai săi îmbracă-se în haina bucuriei, în haina curățeniei sufletului, ca fără gînd rău și cu smerenie și cu recunoștință fiască să-și înalte sufletul în sferile cereselor spre a aduce părintelui Atotputernic mulțumirile pentru ajutorul dat și a implora darul prea înalt și pentru restul vieții.

Veneratul nostru iubitant își poate dîce cu mîndrie: am venit, am vădut, am învîns, de oare-ce la venirea sa în Sibiu mult timp nu se găsea aici decât d-sa și Moise Albu, maestru pantofar, care la 1860 numai cu îngăduire dela locotenența ces. reș. din Sibiu și-a deschis atelierul și ti-

pograful Nicolae Simtion, — astăzi mai că nu e strădă, care se nu pörte cel puțin o firmă românească ca dovadă, ca munca și jertfa inchinată de iubitul nostru iubitant și contemporanii săi pentru înaintarea și întărirea clasei noastre de mijloc, rōde îmbeșugate au adus și nu vor înceta a aduce și în viitor; d-sa mai pōte avé mîndria de a fi crescut în atelierul său modest mulți compactori, cari astăzi așezați sunt în diferite centre, ba compactorul Neuzil, care cu plin belșug de mașinării electrice își pōrtă meseria de compactorie, la d-sa și-a câștigat primele cunoștințe din această meserie.

Reuniunea noastră modestă și în plină luptă cu neajunsurile, ce ne copleșesc, nefiind în plăcuta pozițiune de a-și arăta altfel recunoștința sa, își dedică ție, venerabile maeștru bătrîn, serata de astăzi și felicitându-te pentru viața petrecută ca muncitor cinstit în acești 40 de ani trecuți, îți doresce ca bunul Dumnezeu să te trăiească încă mulți și fericiți ani împreună cu soția și cu fiul cinstitei tale.

D-l Cristea plin de emoțiune mulțumesc pentru serbarea, ca i-o face Reuniunea, lângă care a stat și va sta până la mörte și doresce cauzei meseriașilor român să trăiească, să crească și să înflorască!

Intrați cu acestea în ședința literară propriu dîsă, d-l Augustin Bena execută la pian valsul „Valurile Senei”; d-șora Ana Banea ne delectează cu poezia „Calugărul”, de Maria Cioban; d-șora Elena Buian, una din vechile noastre coriste, declamăză cu sentiment poezia „Fata mamei cea mai mică”, de Coșbuc; d-l Nicolae Bratu, culeg. tipograf, ca în tot-déuna ne-a predat cu multă pricepere poezia „Nunta Zamferei” de Coșbuc; d-șorele Ana Banea și Elena Buian, în emulațiune nobilă una cu alta, ne-au mai delectat: prima cu poezia „Sub patrafir”, de G. Coșbuc și a 2-a cu „Crain nou”, de V. Alexandri, secerând ambele multe și furtunose aplauze. Laurii seratei de astă-dată revin d-lui George Moga, angajat la teatrul german de sub conducerea directorului L. Bauer. D-sa ne-a cântat cu multă precisiune compoziția „Domnul Tudor” de Nicolescu, muzica de Brăteanu, ér ca punct final ne-a predat cu mult haz și multă mimică cupletul improvisat de d-sa:

„Cum ne petrecem viața”, în care raportându-se la viața sa de maeștru petrecută la sat, în cele următoare cântă pe maeștrul angajat la teatrul, la neajunsurile și greul vieții. Actorul nostru ne-a dovedit din nou, că Românul om este, ori la ce întreprindere s'ar pune. Corurile executate la fine și între declamațiuni ne-au procurat tuturora mulțumire sufletescă, ér dirigentului Popa bună recompensă a ostenețelor sale!

Țin să mai amintesc, că din protocoalele ședințelor administrative, cetite de notarul d-l I. Apolzan, am aflat, că producția publică din Februarie a avut peste 130 cor. venit curat, că corul mixt al reuniunii are să ia în studiu o liturgie, cu care să se producă în bisericile noastre etc.

Incât pentru mine sunt vesel, că am asistat la o serbare inchinată de „Reuniunea sodalilor din Sibiu” unui bătrîn meseriaș, prin ce reuniunea și-a câștigat un nou titlu la recunoștința noastră a tuturor, arătând și prin această, că nu lasă nici o ocaziune numai și numai ca meseriașul român în relief să fie pus.

„Nicova'a”.

NECROLOG. Subsemnații cu adîncă durere facem cunoscută încetarea din viață a iubitelui nostru soț, părinte, moș și strămoș Mihail Rimbaș, senior, proprietar, fost episcop timp îndelungat al bisericii gr.-or. rom. din Hunedóra, membru în reprezentanța opidană și comitatensă etc., care după grele și îndelungate suferințe împărțit fiind cu sfințele taine, și-a dat nobilul său suflet în mîinile Creatorului în 3 Aprilie 1902, la 3 ore a. m. în al 80-lea an al etății. Inmormîntarea se va face în 4 Aprilie st. n. a. c., la 3 ore p. m., în cimiterul bisericii gr.-or. din Hunedóra.

Hunedóra, 3 Martie st. n. 1902. Fie-i țărîna ușoră și memoria binecuvîntată! Agnes Rimbaș nasc. Kercz, ca soție, Alexandru Rimbaș, Petru Rimbaș, Mihail Rim-

baș, jun., Maria Rimbaș măr. Socander, ca fiu și fiică, Neti Rimbaș nasc. Török, Maria Rimbaș nasc. Bogdan, Maria Rimbaș nasc. Farkas Ianoș, Socander, ca nuroși și ginere, Letitia Rimbaș măr. Damian cu soțul Silviu; Zoe Rimbaș măr. Condor cu soțul Cornel; Victor, Veturia, Aurel, George, Romul, Alesandru, Victor, Aurel, Maria, Ana și Eugenia Rimbaș; Malvina, Rudolf, Ana și Victor Socander, ca nepoți și nepoțe; Simeon Damian, ca strănepot.

Literatură.

Am mai publicat la acest loc, că a apărut Ionel, educațiunea unui bun copil de d-l profesor V. Gr. Borgovanu din Bucuresci. Ba am și produs câte-va capitole din valoroasa carte. Nu putem însă să nu revenim și să nu o recomandăm cu totă căldura poporului nostru. Cartea este destinată pentru părinți și educatori și cuprinde principiile morale și creștinesce, pe cari trebuie să le aibă în vedere părinții în educațiunea copiilor. Se află de vîndare cu prețul de 2 corone la tipografia „Aurora” (Todoranu) din Gherla.

Mama sfîntului Augustin de Emil Bouzau, traducere de Salba. Editura d-lui prof. Dr. E. Dîianu. Tipografia arhiepiscopescă din Blăși. Cartea are 31 oște de tipar (500 pagini) și este fructul ostăvelelor unor laboranți studenți în teologie de la universitatea din Buapesta. Cuvîntul „Salba” ne reamintesc societatea literară cu același nume a teologilor din seminarul desființat „S-ta Barbara” din Viena. Oarei societății îi mulțumim publiarea Fabiolei și a unei părți din catechismul cel mare al lui Deharbe. Traducătorii ne ofer o lectură edificatoare în stil îngrijit, tiparul curat, hărta bună. Prețul unui exemplar legat elegant în pânză este 4 corone (+ 30 b. porto) Un exemplar broșat 3 corone (+ 30 b. porto). Se află de vîndare și la Tipografia A. Mureșianu, Brașov.

„Bucătăreșu națională”, care de bucate a bucătăriei române, franceze, germane și ungare. Felul bucatelor sunt înșirate toate în ordine alfabetică după numele lor. Limbagiuu e ușor. Costă numai cor. 1-60 (+ plus 40 bani porto).

A apărut „Almanachul” societății „Petru Maior” Budapesta 1901 cu un conținut bogat și ilustrat. Format 8° cu 144 pagini. Prețul 4 corone. Se află de vîndare la Tipografia A. Mureșianu cu prețul indicat, plus 35 bani porto.

ULTIME SCIRI.

Budapesta, 5 Aprilie Englesii au fost bătuti de Buri, sub conducerea lui Delarey și Kemp. Lupta s'a dat lângă Lichtenburg. Englesii au pierdut 400 de morți și răniți.

Constantinopol, 4 Aprilie. După sciri din Smirna, s'au mobilizat acolo 6 batalioane de redifi, dintre cari două au plecat în Salonic.

Sofia, 4 Aprilie. Oficiosu „Bulgaria” dîce, că guvernul va lua poziție față cu ori-ce ilegalitate a Macedonenilor, dîr nu este guvern bulgar, care ar pute să închidă granița dinaintea Macedonenilor, cari caută scut.

Sofia 4 Aprilie. Șese-spre-dece bande bine înarmate au trecut din Bulgaria în Macedonia Soldaților turci li-au succes a trage în cursă și a face să capituleze una din aceste bande.

Cura băilor de burueni depurative „Dinșoreanu” Plocești. Cu această cură ușoră de aplicat și de urmat se pōte restabili ori-ce, suferind de ori-ce bōlă, în ori-ce timp al anului, fără tēmă de recelă. La bōlele de cancer, tuberculosă, epilepsie, hemoroide, paralizie totală sau parțială, hemiplegie, etc. fac angajamente garantate pentru restabilirea sănătății. Cei cari se pot acomoda în locuința lor, se pot curarisi singuri acasă, după o instrucțiune specială bōlei cerută de suferind. Consultul prin corespondență fără instrucțiune și gratuit, asemenea și gratuită și instrucțiune pentru cei ce vor dovedi, că sunt sōraci fără mijloce. La casuri grave, unde mörtea ar amenința viața, și medicina nu mai pōte da ajutorul dorit, pentru salvarea celui în pericol mē pōte chema oicine telegrafic. Dinșoreanu, physiolog-hidropat.

Din istoricul comunei Vidrasău.

Comuna Vidrasău e situată pe un șes fōrte frumos în Valea Mureșului, comitatul odinioară al Cetății de baltă, ađi al Tërnavei-mici.

Comuna e situată de cōtră miază-noapte lângă malul stîng al Mureșului, cel mai mare fluviu în Transilvania, și de cōtră-răsărit lângă malul stîng a Niereagiului. Mureșul și Niereagiul isvorese în munții Transilvaniei de cōtră ost și ambele curg în jos cōtră apus, lângă Vidrasău se împreună.

Pe apa Mureșului se face comerciul cu plute de brad încercate cu scânduri, căpriori, lețe cioplite și tăiate în firez și unele încercate cu lemne de foc. Comerciul acesta se face peste tot în valoare de mai multe milioane pe an. Plutele se transportă din munții Giurgeului — pe Mureș la vale până la Lipova și Arad în Ungaria.

Comuna Vidrasău își are numele dela animalul patruped vidră, care trăescce pe lângă apă curgătoare, în care se află pesci, cōif vidra se nutrește cu pesci. Vidra are piciorde scurte, degetele ei sunt lipite c'o membrană înnotătoare. Ea stă ziua ascunsă în iazuri de nuiete, în sălci börtose de pe lângă apă, și pe unde nu se află de aceștea își face börtă (căsubie) în țermurii fluviului.

Comuna Vidrasăului are peste 500 locuitori, cari toți — afară de o singură familie maghiară venită în Vidrasău după anul 1848 și și-a cumpărat dela Români vre-o câte-va jugăre de pămînt și loc de casă, și afară de vre-o câțiva israeliți venetici, însă până acum fără proprietate de de pămînt, — sunt Români, de religiune greco-orientală și greco-unită, cei dintăi în majoritate preponderantă. Ambele confesiuni au biserici de lemn, și anume biserică greco-unită și-a cumpărat înainte de asta cu vre-o 25—20 de ani dela comuna bisericescă greco-unită din Gurghiu, aprōpe de Reghinul-săsesc, materialul din care și-a ridicat biserica. Biserica greco-orientală s'a edificat în anii 1899—1900 din două biserici vechi.

În Vidrasău nu este școlă, din care cauză învățătorul e silit a ține prelegerile cu copiii de ambele confesiuni în casă privată cu chirie. Nici una dintre confesiuni nu e în stare de a-și edifica separat o școlă după cerințele legii și a-și plăti separat învățătorul cu leafa de 600 corone prescrișă de lege. A face ambele confesiuni la oaltă o școlă și a plăti un învățător calificat, nu se pot înțelege din cauză că greco-orientalii fiind în mare majoritate, pretind ca școlă să pōrte titlul de școlă confesională greco-orientală și învățătorul de aceeași confesiune. La această însă greco-unitii nu se învoesc, ci pretind ca școlă să pōrte titlul ambelor confesiuni, ér învățătorul într'un an să fie greco-oriental și în alt an greco-unit. La această érași nu se învoesc greco-orientalii, prin urmare „inter duos litigantes tertius gaudebit” — adică lucrul va veni acolo, încât spre rușinea ambelor confesiuni și a conducătorilor lor — statul le va face școlă și le va pune învățător maghiar cu limba de propunere maghiară în comună curat românească.

Vina cea mai mare cu privire la neînțelegerea dintre ambele confesiuni în cestiunea școlii, e a parochilor și protopopilor respectivi, cari nu prevéd pericolul ce se apropie și nu conșteră cu puteri unite, până încă nu e tărđiu, ca ambele confesiuni să-și edifice o școlă bună cu un învățător bun și calificat, fie acela de ori-care din ambele confesiuni românești.

Autorul acestor rînduri s'a ostenit destul să capaciteze atât poporul, cât și pe preoții respectivi, ca să edifice împreună ambele confesiuni o școlă prescrișă de lege și să plătescă la oaltă un învățător calificat, și de-ă e până acolo, ca nici o confesiune să nu se afle micșorată în egoismul său confesional, pe frontispiciul școlii să se pună inscripțiunea următoare: „Școlă confesională greco-orientală și greco-unită”, ér învățătorul să fie tot-déuua acela,

care e mai calificat, fără respect la una sau la cealaltă confesiune românească.

Acosta propunere poporul ambelor confesiuni ar primi-o, fiind-că vede și el că e mai ușor a face o școlă, decât două și a plăti un învățător cu 600 corone, decât doi cu 1200 corone, căci și așa locuitorii sunt îngropați în datorii pe la mai multe bănci românești și ungurești, ba și pe la privați, încât unii nici că mai sunt în stare de a le mai pute plăti.

Dér să mă întorc la obiect. Hotarul Vidrasăului e mijlociu în mărime de 2313 jugăre și 1505 stânjinii pătrați catastrali. Locuitorii toți trăesc din agricultură și crescerea vitelor. Cel mai mare proprietar de pământ în comună e *fundatiunea Alexandru Sterca Șiluluțiu*, fostul arhiepiscop și mitropolit greco-unit al Românilor din Transilvania și Ungaria, cu 1262 jugăre și 222 stânjinii pătrați catastrali, care s'a cumpărat în anul 1887, cu 125,000 fl. v. a. dela baronessa Ana Szentkereszti.

În comună și într-o parte a hotarului de pe șes mai toate fântânile sunt sărate, de unde se vede, că subsolul e de sare. Apa sărată se folosește pentru adăparea vitelor și altor animale domestice, la facearea de pâine și mămăligă (coleşă) fără de sare, care pentru locuitorii e un beneficiu. Subsolul de sare e afund în pământ, în cât nu se poate săpa până la el, pentru-că după o săpătură de 4—5 metri, isvoresce apă.

Unele fântâni sunt așa de sărate și cu conținut de fer după cum arată rugina ferasă dela marginile fântânilor, încât în cas de lipsă apă s'ar pute folosi de scaldă în contra reumatismului.

Dela comuna Vidrasău pe lângă malul stâng al Mureșului în sus spre răsărit până la comuna Malomfalău, ér de acolo pe lângă comuna Nirașteu spre miază-zi către comuna Lőrincfalău până la comuna Tirimia-mare și de acolo pe lângă comuna Cerghizel spre apus până la comuna Chirileu, ér dela Chirileu pe lângă malul stâng al Mureșului până la Vidrasău — se întinde un șes foarte frumos și lung, care împreună cu hotărrele comunelor vecine mai sus numite face aproximativ un teritoriu de două mii de jugăre catastrale. Un șes mai mare și mai frumos ca acesta, începând dela munte până la Alba-Iulia pe Valea Mureșului, nu se află. Comunele vecinașe mai sus numite și anume: Malomfalău, Cerghizel și Chirileu sunt curat românești, Lőrincfalău e maghiar, ér Nirașteu și Tirimia-mare sunt mestecate, Români și Maghiari, ambele înse în majoritate românești.

(Va urma)

Ioan O. Russu.

Pometele.

Unchiașul Ioan din Scheia era om critic de cuminte și toate le făcea cu cap, băgând de seamă, că timpul nici decât se nu-i rămână pierdut. De aceea, când își scia toate puse în cale pe lângă casă, numai ce se lua și mai da câte o fugă cu epele lui cele șarge, de aducea dela Căcița câte o căruță harnică de sare mare, ca să aibă pe ce face un pic de parale, tot de chel-tuiala casei, la târgul de Joi din Suceva.

Mintea împăratătescă a uncheșului Ioan dela Scheia o putea cunoște omul și pe pométul lui. Era o ripă la fundul grădinei lui lăsată de surpăturile apei Sucevei, de pe când cotea ea pe sub Scheia, acum când o fi fost aceea. Destul că la ripa aceea nime nu căuta, cu atât mai vartos, pentru-că era plecată spre mază noapte și nu crescea pe densa mai că nimica. Acum uncheșul Ioan ce face? Mai întâiu trage un gard bun înprejurul ei, apoi face semne și gropi de plantat pométul, peste iernă apoi stă de boerul Artonovici din Scheia și de boerul Popovici din Stroesci, ca să pótă căpeta din pometele lor și prin trănșii și de aiurea, meri, peri, cireși, perji tot de soiuri aleș; așa când a venit timpul plantatului, el cu pométul lui a și fost gata. Pométul s'a ridicat și s'a făcut pomét mare și frumos, ca cum nu era pe timpul acela la alt țeran din părțile Scheiei;

s'au fost nădit la densus lipovenii, ca la pometele boerilor Artonovici și Popovici; uncheșul Ion lua în totă tóma bani buni pe pometele lui. Fiind-că la uncheșul Ion erau mai-că tot de acele, ca la boerii Artonovici și Popovici, apoi lipovenii ridicau pometele de-odată din tustrele grădinile și le trimiteau de-adreptul la țera nemțescă ca marfă alésă.

Uncheșul Ion dela Scheia a murit, Dumneșeu s'el ierte, și de mai are pométul lui grija cea bună ce o avea, când trăia el, nu pot spune, căci de mult nu mi-a mai călcat piciorul prin Scheia.

Déră în ziua de astăzi este mai multă vorbă de a pometelor aleșe, ca pe timpul uncheșului Ioan dela Scheia și a-i crede, că care din care ar avé să se întréacă cu pomételul lui lângă casă. Nu e așa. Frații noștri Români is tot aceea, ce au fost mai de demult, ei se mulțumesc, decă și aduc de unde pot căpeta doi-trei pădureși, doi-trei peri, de să-și sfarim maselele cu perele lor, două-trei rădăcini de perji, vr'un cires, vr'un vișin sălbatic și-i îngropă pe toți așa de deși lângă olaltă, încât și-s'ar păré că li-i aminte nu atât de pome, cât de nuieși mult. Pécac de locul ce-l zăhăesc ei așa pe lângă casă, și numai cât tare-tare rar sunt acei ce-și bat capul, ca să-și facă pomete frumoșe după carte. Pometele făcute după carte, 's raii nu alta. Pomii stau frumoși înșirați în linii drepte, sunt săpați din când în când la rădăcină și sunt gunoiți, apoi colea spre Sftul Gheorghe și Ispas își fug ochii de pe flórea cea mândră, bătând în alb și 'n roșu și îmbătându-te cu mirosul lor, éră încolo dela Sta Maria numai ce vești, că se rup craci și de încărcați ce-s cu pome frumoșe de totă mâna. Și-ți ride inima, că ai de unde vinde și de unde ține și pentru casă.

Frații Români! Să pornim și noi odată cu pometele și să nu lăsăm la o parte isvorul ésta de bun câștig, să mă credeți, că s'arăcia nu ni-se trage atâta de aceea, că n'am avea pe ce lucra, ci mai mult și de aceea că nu scim cum lucra.

Am pornit noi cu bancele Reiffeisen, ca să ne mai ușurăm greul vieții: să pornim și cu pometele noastre.

Mai-că nu-i sat în care ori învățătorii cei tineri, ori preoții cei tineri să nu scie pométitul; și ei de bună seamă, că nu se vor da în lături, decă îi vești ruga de sfatul și învățătura lor. („D. P.“)

Vorbe înțelepte.*

Anumiți ómenii sunt de o estremă delicatță în lucrurile de nimic, sperând că a-tfel li-se va ierta absoluta lor lipsă de delicateță în lucrurile mari.

— Cel mai mare merit al societății este, că ne face să prețuim singurătatea.

— Nu poți înțelege bine o gândire, decât decă poți însuși traversa situația, care a născut-o.

Chincholle.

— Vulgul e tot-deuna pentru cel ce îl orbeșce, și adesea el e tăpănit de individul cel mai viclean.

Monti.

— Este o admirabilă calitate a organizației bisericești creștine, că servitorii ei sunt răspândiți și prezenți în societatea intrégă, trăind lângă colibe ca și în préjma palaturilor, în contact obișnuit și intim cu condițiunile cele mai umile și cu cele mai înalte; ei sunt consilierii și consolatorii ai tuturor mizeriilor și ai tuturor măririlor. Religiunea creștină este o putere tutelară, care cu toate abuzurile și greșelile spre care putea a se îndrepta și chiar întinderea sa a împirs-o, a veghiat de secole și lucrăză mai mult ca orice alta pentru demnitatea morală și pentru

* Din cartea „Vorbe înțelepte“, culese de Aurel C. Popovici.

cele mai scumpe interese ale omenirii.

Guizot.

— Cel ce crede în Dumneșeu, nu este nici-odată singur.

— Ușor mai considerăm noi ca inimi personalii pe aceia, cari nu se înhamă la carul nostru.

Chincholle.

— Lacrimile sunt câte odată surisul estrem al iubirei.

Stendhal.

— Intocmai precum respectul cultului divin este o cauză de mărire a Statelor, așa disprețuirea lui este cauza ruinei lor.

Macchiavelli.

— Nu pot să-mi închipuiesc, că masele, cărora li-se predică materialismul, au să se abțină de consecințele lui. Decă pentru ele nu mai există Dumneșeu, nu mai există o ordine morală în lume, nici o deosebire între bine și rău, nici o conștiință, decă nu mai există dreptate și nedreptate, ci numai plăcere senzuală, numai efectele nestrămutate și involuntare ale órbelor materii și puterii, decă nu mai domină decât dreptul celui mai tare în lupta pentru existență și în contra miseriei lumesci, atunci ele au să porțe ca puteri masive aceste lupte și au să se întorcă éráși în starea barbară din care omenimea nu s'a ridicat, decât recunoscând bunurile și scopurile ideale și o ordine a lumii întemeiată pe principii morale.

M. Carriere.

— E mai ușor a clădi o cetate în aer, decât de a constitui o societate omenescă fără credință religioasă.

Plutarco.

— Nu este s'rac cel ce n'are tată, ci cel ce n'are învățătoră

Mitropolitul Antim Ivireanu.

— Când pisma nu pótă tăgădui o faptă frumoșă, ea își dă silința de a găsi motive cari să arate că cel ce a săvirșit fapta cea frumoșă căuta câștig material.

Manzoni.

— Plebea tot-deuna e obosită de evenimente, uresce pe cele actuale, iubesc pe cele viitoare și e séu tirană séu sclavă.

Nicolini.

— Arare-ori este un bun simț în o mare avuție.

Tacit.

— Cel mai bogat dintre ómenii este cel ce scie a face economii; cel mai s'rac, este sgărçitul.

Chamfort.

Judecată rusescă.

Desi tómnă, ziua aceea era foarte frumoșă și căldurosă, ceea-ce a făcut pe locuitorii Moscovei să se plimbe în grupuri pe străzile principale ale vechei capitale a țarilor, profitând de un timp, rare-ori așa de splendid pentru ei.

Între cei ce se plimbau, se afla un mare bogătaș, foarte bine cunoscut de populațiunea Moscovită; era renumit pentru sgărçenia lui și mai ales pentru gelosia sa fără seamă, de ore-ce avea o soție cu vr'o 20 de ani mai tină, decât el și care mai păstra urmele acelei frumuseți, de care era renumită curtea Caterinei II.

D-na N. soția acestui bogătaș, ducea un lux mare, în necazul soțului séu, asupra căruia avea însă o mare autoritate prin farmecul făpturii sale.

În ziua aceea purta o splendidă rochie de mătase, ornată cu blănuri scumpe și estimată la o mare valoare de cunosce-

tori, după moda de atunci; în urma șerpua o lungă trenă, prinsă în solduri cu 2 agrafe lucrate cu artă în pietre scumpe.

Ceea-ce a mai contribuit la marea afluență pe strada Moscovei, a fost și vetea că în ziua aceea principele Orlov avea să facă inspecție regimentului din localitate.

Prin mulțimea de curioși un tânăr locotenent de cavalerie, se strecură repede îndreptându-se spre casarmă. Era frumos de vădit acest tânăr plin de viață, îmbrăcat cu uniforma lui strălucitoare, călcat cu un pas sigur și sonor pe pavajul de piétră al străzii principale.

Trecând pe lângă marele bogătaș, care mergea încet la braț cu soția sa — și preocupat de nise gânduri vesele, după cum esprima zimbetul ce-i flutura pe buze, nu observă trena marelui matrone și călcând își incurcă un pintene în blănurile rochiei, sfășiind-o în mare parte. D-l N. indignat se grăbi se apostrofeze pe junele ofițer, întrebându-l cuvinte puțin măgulitoare, cu toate scusele politicoase ce-i adresa acesta din urmă.

De ore-ce soția sa interveni în favoarea ofițerului, bătrânul supărat, aprins de gelosie și bănuind că soția sa pótă cunoște pe junele locotenent, se hotărî să-și re-bune cumplit asupra-i.

De ore ce în apropiere era o judecatorie, îl și pofti să vină înaintea judecării, ca prin lege să fie pedepsit cu totă asprimea.

După ce judecătorul făcu o reverență foarte curtenitoare și ascultă reclamațiunea marelui bogătaș, hotărî ca ofițerul să plătescă imediat rochia d-nei împreună cu o mare amendă. Cum bogătașul ceru aproape opt sute de ruble pentru rochie și ofițerul se scusa că nu va pute plăti o sumă așa de mare, el întrebă pe judecător, decă nu i-se pare, că suma acésta e prea mare; acesta însă îi răspunse cu un ton înțepat: „Fie-care pótă să c'ără cât îi place pentru lucrul, care îi aparține“.

Cerând să-i permită a merge în oraș spre a-și procura acésta sumă, d-l N. îi dișe, că nu pótă aștepta, ci trebuie să plătescă imediat, contrariu să se prefacă suma cerută în închisóre.

Desolat ofițerul privi în jurul séu, ne mai sperând în nimeni ajutor, când spre fericirea lui zări în mulțime pe un fost colonel, bun prieten al tatălui séu, om cu vață și care-l salută cu un zimbet binevoitor. Vădend încercătura locotenentului, colonelul se apropie de judecător și-i ceru voe de a remite ofițerului cele 800 de ruble, precum și de a-i spune în taină câte-va vorbe. Fiindu-i acordată cererea, el dete ofițerului bani și îi spune câte-va vorbe, cari reînșenară aproape instantaneu fruntea posomorită a locotenentului.

Imediat acesta se întorce către bogătaș, îi dete banii și-i dișe politicoas:

— D-le N., rochia plătită imi aparține.

— Negreșit; imediat ce vom ajunge acasă, voiți trimite rochia, la adresa ce mi-o vești indica.

— Nu, D-le N., rochia imi aparține chiar în ac-st moment; nici eu nu pot aștepta până ce-mi vești trimite rochia, după cum nici d-v. nu ați putut aștepta să vă adu: banii: apoi eu am o ocaziune strălucită să o v'nd cu un preț mare și cu cât timpul cresce, valoarea ei va sc'adé. Prin urmare, după cum a judecat mai adineori d-l judecător, sunteți dator să-mi dați rochia imediat.

— Atunci — dișe bogătașul — poftim înapoi cele 800 de ruble și nu mai am nici o pretențiune, de ore-ce soția mea nu v' pótă da rochia aici înaintea judecătoriei.

— D-le N., rochia pe care o v'nd eu, valoreză 1500 de ruble, acesta fiind prețul ce mi-s'a oferit; prin urmare nu pot primi cele 800 de ruble.

— Cum, sunteți nebun, pretindeți să vă dau 1500 de ruble; dér acésta e o sumă mult mai mare, decât valoreză rochia.

— „Fie care pótă să c'ără cât îi place pentru lucrul care-i aparține“, a spus-o adineori d-l judecător.

Convins de acest puternic argument... N. scose din portofoliu inca 700 de r...

MULTE SI DE TOTE.

Grecii si laptele de capra.

Grecii prefera laptele de capra celui de vaca. In tota Athena nu se ved decat...

Pastorii merg pe strazi cu caprele si... Pasterii merg pe strazi cu caprele si...

Sub bratul pastorului se afla o besica... Sub bratul pastorului se afla o besica...

O interesanta descoperire.

In Alexandria (Egipt) s'a gasit la o... In Alexandria (Egipt) s'a gasit la o...

Acesta e primul papirus, ce s'a des... Acesta e primul papirus, ce s'a des...

Total dateza din primul secol al erei... Total dateza din primul secol al erei...

Asemenea s'au mai descoperit o se... Asemenea s'au mai descoperit o se...

Consumatiunea zaharului in dife...

Zaharul, odinioara considerat ca un... Zaharul, odinioara considerat ca un...

Acest important rol al zaharului in... Acest important rol al zaharului in...

In frunte vine Englitera cu 44 1/2 k... In frunte vine Englitera cu 44 1/2 k...

Din acest tablou pare a rezulta, ca... Din acest tablou pare a rezulta, ca...

POSTA REDACTIUNEL.

Cășcanul. — Cele trimise nu se pot... Cășcanul. — Cele trimise nu se pot...

Z. — Bérta. Mulțămim pentru compli... Z. — Bérta. Mulțămim pentru compli...

Este de obste cunoscut atât de medi... Este de obste cunoscut atât de medi...

Calendarul săptămânii.

Table with columns: Dilele, Călend. Iul. v., Călend. Greg. and rows for days of the week.

Prețurile cerealelor din piața Brașov.

Table with columns: Măsura, Calitatea, Valuta in Kor. fil. and rows for various grain types.

Cursul la bursa din Viena.

Table with columns: Renta, Impr. căil. fer. ung., Oblig. căil. fer. ung., etc.

Cursul pieței Brașov.

Table with columns: Bancnota rom. Cump., Argint român., etc.

Cursul losurilor private

Table with columns: Basilioa, Credi, Clary 40 H. m., etc.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu. Redactor responsabil: Traian H. Pop.

Bursa de București

Table with columns: Valori, Do. bândă, Scad. cup., Cu. bavl. gata and rows for various financial instruments.

Licitatiune cu oferte.

In 14 Aprilie 1902, la 10 ore antemeridiane, se va ține în localul...

PUBLICAȚIUNE

pentru posesorii de grădini de pome. In sensul ordinului Nr. 6014—...

Scăparea familiei.

Inscripțiunea de mai sus într'adevăr o merită... Picăturile rusesci'

DEPOSIT de articole igienice.

Advertisement for J. REIF Specialist, VIENA, featuring a large exclamation mark and text about deposits.

Se cantă un măestru pantofar dilaciu și cu praxă distinsă pentru o prăvălie mare de încălțăminte...

CAFEA advertisement with a logo and text: din Fiume. din Fiume. 5 Kgr. MANILLA 13 cor. 50 b.

IMPORT de CAFEA advertisement for Societate VIRAG JENÖ, din FIUME.

Kwizda advertisement for Korneuburg. PRAV NUTRITOR de vite. Includes an image of a cow.

Picăturile rusesci' advertisement for Franz Joh. Kwizda, featuring text about medicinal drops.

O casă de vânzare.

În Braşovul-vechiu, Strada laterală nr. 42, cu 2 odăi, 1 bucătărie, grăjd, şura tot de piatră, o curte de 152 stângenî □, grădină de 488 stângenî □. Se vinde din mână liberă Informații se pot lua dela proprietara casei

Vedova Reveica Moldovan.

Numai marfă **prospătă** garantată solidă și elegantă.

Prăvălie nouă!

Cel mai ieftin deposit de încălțăminte.

Deore-ce am primit cantități foarte mari de încălțăminte pentru dame, bărbați și copii în faşonele cele mai nouă, din fabricele cele mai renumite, Karlsbad, Viena, Paris și Pesta etc.

Fiind prăvălia mea prea mică pentru așa colosală cantitate, sunt silit

a vinde toate mărfurile cu prețuri ieftine de mirare!

Pentru Bărbați:

- 1 păr. ghe e simple de vacs, garantat solid . . . 2.60
- 1 " " cu tesaș de vies garantat solid . . . 2.90
- 1 " " bocaneî de vies solid 3.80
- 1 " " galoșate cu lac solid 4.30
- 1 " " bocaneî de iuft galb. 4.50

Pentru Dame:

- 1 păr. ghețe patent cu zug, solide 2.60
- 1 " " " nasturî . 3.50
- 1 " " Gems " " . 4.20
- 1 " " " șirefe . 3.80
- 1 " " de mână, e cu lac . 4.—
- 1 " " de piele galbună de gems cu nasturî . 4.20

Pantofi de Drill, dela 9J cr. in sus. Ghețe micî pentru copii dela 6J cr. in sus.

Comande la măsură se efectuează prompt și cu mare acurateță.

I. D. AVRIGEANU

DEPOSIT și CONFEȚIUNE de ÎNCĂLȚĂMINTE, Braşov, Strada Porții nr. 34, la trei stele.

Principiul meu este, ieftin, bun și vânzare multă.

Nr. 2921 Ep.

Publicare de licitațiune.

In scopul zidirei bisericei catedrale greco-orientale în Sibiu, cu suma preliminată de 369,080 corone 14 fileri prin acesta se publică

CONCURS.

Planurile, preliminarile de spese, condițiile generale și speciale de licitare se pot vedé în cancelaria Consistorialui archidieceșan, strada Măcelarilor nr. 45 până la 19 Aprilie st. n. anul curent în orele ofició-e, de unde licitanții pot primi și blanchete pentru compunerea ofertelor.

Oferte se primesc numai pentru zidirea întregă și numai decă corêșpund întru toate condițiilor de licitare până la 20 Aprilie anul curent stîl nou la orele 12 din di, și sunt a se înainta la presidiul Consistoriului archidieceșan în Sibiu.

Sibiu, din ședința Consistoriului archidieceșan, ca senat epitropese, ținută la 13/26 Martie 1902.

Consistoriul archidieceșan al bisericei greco-orientale române din Transilvania.

Subsemnatul am onórea a mă recomanda On. public din loc și jur, ca

primul măestru zidar român diplomat în Braşov, care întreprinde ori-ce zidiri noue

ca cad în bransa acesta. Având în vedere praxa-mî îndelungată, mă aflu în plăcută poziție de a satisface pe deplin ori ce dorință și a mulțumi pe On. public cu serviciile mele, cari vor fi cât se pôte de culante și solide.

Tot ce se lucră este sub conducerea mea și supra veghiarea mea proprie, asemenea ori ce lucrare luată asupra-mî se face la termenul fixat, fără întârziere și de tot ieftin și fără concurență.

Rog deci pe On. public pentru sprijinirea întreprinderii mele.

Cu totă stima:

IOAN VOICU,
măestru zidar diplomat

Braşov, Strada Țintașilor nr. 2/b.

3-5

Deschidere de fabrică!

Am onóre a aduce la cunoștința On. public, că

FABRICA DE MAȘINI,

care opt ani am avut-o în Kézdi-Vásárhely, acum în mod considerabil lărgită, **am strămutat-o**

în Braşov Strada gării nr. 54

(în partea Villei Stenner) lângă vamă.

Lucrez mașini: pentru fabrici de ferestren, fabrici de spirt, mori, arangiamenturi de băi, mașini pentru economie de câmp, precum și **Cazane**, iute prompt și cu prețuri ieftine.

Mă rog de sprijinul On. public

cu totă stima

Szombat Samu.

8-10 (452)

Cumpărători de motore
înainte de a cumpăra, să se convingă care este fabricatul
cel mai bun.

Fabrica de motore
din Drézda, soc. pe acții.
(fost Hille).
Fabrică cele mai bune Motore cu Benzin și Gaz. Locomobile cu Benzin pentru mori. Mașini perfecte simple, trainice, sigure și spese puține la regie. Stau la dispoziție cele mai mulțumitoare referențe, despre mașinile liferate.

Representanța generală și deposit de mostre la
IGNAZ GELLÉRT & C-o Budapest
VI. Theresienring 41, (lângă gara de Vest).

La esposiții și examinări de concurență distinsă cu prețurile prime.

Folosirea cafelei de orz a lui Kathreiner-Kneipp se invederează zilnic ca o binefacere și necesitate.

Nici o mamă iubitoare de familie se nu întârzie a introduce cafeaua aceasta gustoasă și igienică.

Nu există surogat mai curat și înlocuire mai bună pentru cafeaua de bob, ca cafeaua lui Kneipp.

Cafeaua de orz a lui Kathreiner-Kneipp e veritabilă numai în pachete originale cu marca de aparare »Pfarrer Kneipp«. Cafeaua aceea, care nu este provezută cu marca aceasta se se vinde cu cumpana nu este veritabilă

Kathreiner.

„Gazeta Transilvaniei“ cu numărul à 10 fil. se vinde la librăria Nic. I. Ciureu și la Eremias Nepoții.